

van het tienjarig bestaan van het American Institute of Accountants.

In het Decemernummer komt een artikel voor van den Heer *T. H. Sanders*: "*Some Variations in Inventory Valuations*". *S.* merkt op, dat kostprijs of marktprijs, n.l. die, welke het laagst is, als de meest verspreide waardeeringswijze der grondstoffen, halffabrikaten en onverkocht gereed fabrikaat wordt aangenomen.

Bij normale prijsverhoudingen schuilt hierin geen gevaar.

De schrijver geeft dan eenige methoden van waardeering aan, zooals die gevolgd worden door de "National Lead Company" de "International Harvester Company" en de "United States Steel Corporation."

Eerstgenoemde verdeelt de voorraden in:

- a. normale voorraden;
- b. surplus boven normale voorraden.

De normale voorraden worden gewaardeerd tegen de laagste prijzen van 1914; het surplus tegen kostprijs, resp. marktprijs, indien deze lager is.

Onder normale voorraad verstaat de maatschappij:

- 1°. den voorraad metaal, die normaal op weg is naar hare fabrieken,
- 2°. den voorraad ruw metaal, die in de fabrieken noodig is, om mogelijke stopzetting van de fabricage, tengevolge van transport- en andere moeilijkheden, te voorkomen.
- 3°. den voorraad metaal in fabricatie,
- 4°. den voorraad gereed fabrikaat, noodig voor de uitvoering van orders voor prompte levering.

Het resultaat was, dat circa 80 % van het totaal inventarisvoorraad als „normale voorraad” valt te beschouwen.

Indien de „normale voorraden” niet aanwezig zijn, dan wordt in de Balans een bedrag gereserveerd, voldoende, om het verschil tusschen de aankoopsom en de inventariswaarde van het te kort aan „normale voorraad” te dekken.

De "International Harvester Company" volgde hetzelfde systeem als de "National Lead Company".

In 1921 echter kwam zij voor het feit te staan, dat de basisprijzen voor de normale voorraden hooger waren, dan de toen geldende marktprijzen. Zij is toen overgegaan tot de waardeering dier voorraden tot marktprijs.

De "United States Steel Corporation" reserveerde in 1916 \$ 13.500.000 als "reserve for amount of actual cost of market value of stocks in excess of normal prices therefor", door dit bedrag van de inventariswaarde af te trekken. Deze wijze van reserveering heeft de "Steel Corporation" doorgevoerd, zoodat zij in 1922 een bedrag van \$ 50.000.000 als reserve had "to absorb deflation in valuation in war period prices, which may from time to time develop in respect to inventory items."

Bij de eerste twee maatschappijen nam de fiscus geen genoegen met de winstberekening; over de vraag, of dit bij de "United States Steel Corporation" ook het geval was, geeft het verslag geen inlichting.

De schrijver vindt de methode van basisprijzen voor normale voorraden een gezonde politiek en betreurt het, dat, waar de Engelsche belastingautoriteiten geen bezwaar maken, zulks wel met de Amerikaansche het geval is.

E.

INGEZONDEN

GEACHTE REDACTIE

Beleefd verzoek ik U opname van het onderstaande in Uw blad. waarvoor ik U bij voorbaat dank zeg.

Op verschillende examens in accountancy wordt den candidaten de vraag voorgelegd een controleplan te ontwerpen, waarbij de werkzaamheden zoodanig worden ingericht, dat de jaarrekening *zonder voorbehoud* kan worden geteekend.

Een dergelijke voorwaarde mag m.i. nimmer aan een accountant worden gesteld om de eenvoudige reden, dat een accountant, hoe nauwkeurig en volledig hij zijn werkzaamheden ook verricht, onmogelijk aan die voorwaarde kan voldoen. In het onderstaande hoop ik zulks nader te motiveeren.

Stel: Een accountant krijgt in begin 1927 een dergelijke opdracht. Aannemende, dat het boekjaar gelijk is aan het kalenderjaar, dan moet hij de juistheid der op de balans per 1 Januari 1927 voorkomende bedragen vaststellen. Omtrent dit balansonderzoek vindt hij steun en richting in art. 7 van het Regl. v. Arbeid van het N. I. v. A. Dat artikel houdt n.l. in, dat het balansonderzoek omvat het onderzoek naar:

- a. de boekhoudkundige juistheid der op de balans voorkomende bedragen;
- b. de juistheid der daarbij gegeven omschrijvingen;
- c. het bestaan en de waardeering der activa en passiva.

Nu zegt Prof. *Th. Limperg Jr.* op blz. 14 van het referaat, samengesteld voor het Int. Accountants-congres 1926, „Geen „boekingspost is juist indien hij de feiten niet nauwkeurig weer-„geeft; geen balans is juist indien ze niet de vermogens-„positie, geen winstrekening is juist indien ze niet de bedrijfs-„resultaten naar waarheid uitbeeldt.”

Prof. *Limperg* legt m.i. zeer terecht den nadruk op de balans als vermogensstaat. Aan de boekhoudkundige juistheid van de balans hecht hij zeer weinig waarde.

Voor het maatschappelijk verkeer heeft dan ook m.i. het onder c. van art. 7 van het R. v. A. genoemde de grootste beteekenis. In mijn meening wordt ik gesterkt door de strekking van het geheele betoog van Prof. *Limperg* „over de beteekenis van de „accountantsverklaring in verband met de verantwoordelijkheid „van den accountant.”

Bij de waardeering der activa en passiva doet zich evenwel een zeer belangrijke vraag voor, n.l. deze: Is een accountant technisch zoodanig onderlegd, dat hij de waarde van verschillende activa en passiva inderdaad kan beoordeelen?

Hierop moet m.i. het antwoord zeer positief „neen” zijn. Hierin ligt dan ook onmiddellijk opgesloten, dat een accountant in zijn verklaring ten opzichte van de waarde van verschillende activa en passiva noodgedrongen zal moeten verwijzen naar rapporten van ter zake deskundigen. Aanbeveling verdient, dat deze zijn samengesteld door niet belanghebbenden.

Ook ten opzichte van de waardeering van den goederenvoorraad zal een accountant vaak moeten verwijzen naar rapporten van deskundigen, ook al heeft hij de goederenbeweging in haar geheelen omvang gevolgd, om de eenvoudige reden, dat hij op gebied van handelsgoederen eveneens ondeskundig is.

Met betrekking tot de waardeering van hypotheeken bijeen hypotheekbank merk ik op, dat een accountant deze niet kan beoordeelen, wanneer hij de waarde der onderpanden zelf niet weet vast te stellen. Ook de waardeering van den post debiteuren levert voor een accountant vaak onoverkomelijke moeilijkheden op, die alleen door een volledig onderzoek bij den desbetreffenden debiteur tot een minimum gereduceerd kunnen worden. In mijn functie heb ik daaromtrent een zeer belangrijke ervaring op-

gedaan. Een accountant waardeerde een belangrijke vordering op nihil, omdat alle pogingen om den post binnen te krijgen hadden gefaald. Een onderzoek bij den desbetreffenden debiteur bracht evenwel aan het licht, dat deze niet insolvent was, doch dat hij alleen in betalingsmoeilijkheden verkeerde.

Mijn tweede bezwaar tegen het zonder voorbehoud teekenen van een jaarrekening is, dat de accountant niet laat uitkomen hoe en volgens welk principe activa en passiva zijn gewaardeerd.

Eischt het algemeen belang b.v. niet, dat de accountant in zijn verklaring de positieve mededeeling opneemt hoe de effecten en de wiskundige Reserve bij een levensverzekeringmaatschappij zijn gewaardeerd?

Gezien de ups en down's in het handelsverkeer in de laatste jaren is het m.i. de plicht van een accountant uitdrukkelijk in zijn verklaring te laten uitkomen:

- 1e. op grond waarvan hij de balans juist acht;
- 2e. of de balans de werkelijke vermogenspositie al of niet weergeeft;
- 3e. waaraan de verschillende bedragen zijn ontleend.

Ten slotte spreek ik de hoop uit, dat meerder bevoegden dan ik in het bovenstaande aanleiding moge vinden ook hun meening omtrent deze aangelegenheid in dit blad te publiceeren.

J. H. VAN DER BURG

(De geachte inzender blijkt niet op de hoogte te zijn van den stand van het vraagstuk, dat hij ter sprake brengt. Eenerzijds maakt hij opmerkingen, waarop een eenigszins gevorderd studeerende voor het accountants-examen hem zonder moeite een antwoord kan geven; anderzijds oppert hij denkbeelden, die reeds zoo vaak — ook in ons blad — zijn behandeld, dat wij een herhaalde bespreking onnoodig en ongewenscht achten.

Red.)

MEDEDEELINGEN WAARVAN PLAATSING WERD VERZOCHT

Rotterdamsche Vereeniging van Assistenten van het Nederlandsch Instituut van Accountants

Op Donderdag 27 Januari j.l. hield bovengenoemde Vereeniging haar Algemeene Ledenvergadering.

In het bestuur werden benoemd:

- A. de Haan, voorzitter,
- C. A. Brussaard, secretaris,
- J. A. Hinrichs, penningmeester,
- J. Mesritz, 2e voorzitter.

Het secretariaat zal gevestigd zijn Vlaardingen, Binnensingel 61.

Het ligt in de bedoeling van het nieuwe bestuur om de vereeniging, die in den laatsten tijd niet bijzonder florisseeerde, nieuw leven in te blazen. Het heeft daartoe eenige belangrijke punten in behandeling genomen en hoopt binnenkort met een uitgebreid programma voor den dag te komen.

Noord-Hollandsche Club van Instituuts-Accountants

In een goed bezochte bijeenkomst van leden van het N.I.v.A. op 28 Januari j.l. in een der zalen van de „Industrieel Club”

te Amsterdam gehouden, werd de „Noord-Hollandsche Club van Instituuts-Accountants” opgericht.

Alle aanwezigen traden als lid toe, terwijl verschillende leden welke verhinderd waren de bijeenkomst bij te wonen zulks schriftelijk deden.

Een der bestuursleden van de „Zuid-Hollandsche Club van Accountants” gaf door zijne tegenwoordigheid van de belangstelling der Zuid-Hollandsche Collega's blijk, welke zeer op prijs werd gesteld.

Op de vlotte inleiding „Beperkte controle” (door collega Sternheim), volgde een geanimeerde gedachtenwisseling. Deze eerste bijeenkomst had een ongedwongen verloop en motiveerde reeds volkomen het doel der oprichters, n.l. versterking van den band tussehen leden van het Nederlandsch Instituut, waartoe deze bijeenkomsten zich meer eigenen, dan de officieele vergaderingen van het Instituut.

Leden dezer club kunnen worden alle leden van het N. I. v. A. voorzoover ze in de provincies Noord-Holland en Utrecht woonachtig zijn of daar kantoor houden. Tot de bijeenkomsten der Club hebben alle leden van het N. I. v. A., onverschillig waar ze woonachtig zijn en of ze al dan niet tot de club zijn toegetreden, toegang.

Voor de eerste maal werden als bestuurders gekozen:

- C. A. Blazer, Voorzitter,
- A. H. Grondel, Secretaris (Weesperzijde 1, Amsterdam),
- H. Stoppelman, Penningmeester.

De jaarlijksche contributie bedraagt f 5.—.

ONTVANGEN BOEKWERKEN

- Wet op de Inkomstenbelasting 1914
 „ „ „ Dividend- & Tantiëmebelasting 1917
 „ „ „ Vermogensbelasting en de Wetten op de Verdedigingsbelastingen I en II

door J. de Willigen, derde druk, losbladige uitgave van A.E. Kluwer, Deventer.